

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Črnogorska kulturna slavnost.

V kršne Črne gore središču, na malem Cetinju, se vrši danes prepomembna slovanska kulturna slavnost, h kateri so se zbrali odličnjaki vseh slovanskih rodov in odposlanci znamenitih slovanskih in neslovanskih kulturnih zavodov, štiristoletnica ustanovitve Obodske tiskarne.

Črnogorci so bili prvi slovanski rod, ki je spoznal pomen tiskarstva in njih tiskarna v Obodu bila je najbrž prva na slovanskem svetu. Čehi so sicer že l. 1468. imeli svojo tiskarno v Pragi, ali ustanovitev Obodske tiskarne se je po vsej priliki zgodila že pred letom 1493., kajti prva znana knjiga, natisnena v tej tiskarni, je „Osmoglasnik“, ki pa v pravoslavni cerkvi ni tolike važnosti niti tako potreben, kakor druge knjige. Zato pa je zelo verjetno, da so Črnogorci ustanovili Obodsko tiskarno že pred l. 1493., da pa so se pred „Osmoglasnikom“ natisnene knjige pogubile.

Za razumevanje vsega pomena Obodske tiskarne treba je nekoliko spoznati politične razmere na tedanji Črni gori. Dobrih sto let poprej je turška sila prisvojila si Bolgarsko in razbila slavno srbsko carstvo. Štirideset let pred ustanovitvijo Obodskega kulturnega zavoda je padel Carigrad, trideset let prej so se Turki polastili Bosne in deset let prej tudi Hercegovine. Črna gora je bila tedaj jedina svobodna, od Turkov neodvisna dežela na celem balkanskem polotoku in ob črnogorskih skalah razbijala se je tedaj leto za letom tista grozna turška vojska, katere se je bala vsa Evropa. L. 1474. je 70.000 mož broječa turška vojska oblegala Skadar na Bojani, kateri je bil takrat v oblasti Benečanov. Ti so prosili črnogorskega gospodarja Ivana Crnojeviča za pomoč. Ivan je Turke pregnal, a že leta 1478. napravil se je proti njemu sam Mohamed II. s silno vojsko ter primoral Črnogorce, da so se umaknili na drugo stran jezera skadarskega. Tu je napravil Ivan Crnojevič močno utrdbo, sedanjo Rijeko, a v tem, ko je on zbiral nove moči za boj zoper Turke, je njegov sin Juraj ustanovil Obodsko tiskarno, v kateri so bile natisnene — kolikor se vé — tri knjige, namreč osmoglasnik, psalter in molitvenik. Vojska s Turki je kmalu primorala Juraja Crnojeviča, da je napravil v Cetinju središče svoje male, za obstanek boreče se državnice, dočim so

Turki uničili tiskarno. L. 1516. odpotoval je Juraj v Benetke — oženjen je bil namreč s hčerjo beneškega patricija Erizza — od koder se ni več povrnil v domovino. Vladika je prevzel vladu in od tedaj do l. 1851 bili so cerkveni poglavarji črnogorski zajedno tudi posvetni vladarji.

Kjer se knjige tiskajo, tam so tudi potrebne. Ko se je ustanovila Obodska tiskarna, bili so Črnogorci kulturni element na Balkanu. Ali vsled neprestanih turških napadov morali so vse svoje sile žrtvovati za obrambo svobode in domovine in zato so v kulturnem oziru nazadovali bolj in bolj. Ivan Crnojevič je poznal dobro zapadno civilizacijo. Bil je z Benetkami in sploh z Italijo v najožji dotiki in takisto tudi njegov sin Juraj. Spoznal je, da nima narod, kateremu je vladal, niti v Turkih niti v Benečanih prijatelja in da je jedini spas črnogorske svobode in narodne individualnosti samosvoja, slovanska kultura in da to doseže v zmislu cirilometodijske tradicije, žrtvoval je za tedanje čase ogromno svoto in ustanovil Obodsko tiskarno.

Turki so razdejali Obodsko tiskarno in od tedaj je začelo pojemati tudi kulturno življenje in delovanje na Črni gori. V 17. in 18. veku niti svečeniki niso znali čitati. Tedaj je bila neprestana vojska s Turki in tudi svečenik je le redkokdaj utegnil opraviti hožjo službo. Črna gora je v tem neprestanem boju marsikaj pretrpela, izgubila skoro vse sledove kulture, ali ohranila je svobodo, individualnost, narodnost in idejale. Ta usoda Črne gore obuja v nas razne misli; čemu naj daje narod prednost: civilizaciji na troške narodne individualnosti, ali narodni individualnosti brez civilizacije?

Beneška republika je s svojo sijajno in rafinirano kulturo že davno propadla, a Črna gora stoji še danes na stališču cirilometodijskih tradicij ter propeva kulturno in politično tako, da more sedaj slovesno praznovati 400 letnico, kar je položila temeljni kamen samosvoji, narodni individualnosti primerni slovanski kulturi.

Pošiljajoč hbrabrim Črnogorcem svoje pozdrave k današnji slavnosti, želimo zajedno z drugimi slovanskimi rodovi, da bi Črnogorci postali tudi na kulturnem polju zopet to, kar so bili tekom stoletij, in kar so na političnem polju še danes, namreč nositelji in branitelji neskaljene slovanske ideje.

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. julija.

*Le roi est mort, vive le roi!*

Včeraj popoldne je bil pogreb umrlega vojnega ministra. Pogreba udeležil se je sam cesar na čelu nadvojvod in državnih dostojanstvenikov. Baura krije sedaj hladna zemlja, svet pa ugiba, kdo stopi na njegovo mesto. Kandidatov je — kakor smo že včeraj javili — mnogo. Imenujejo se podmaršali: Fejervary (nenadomesten kot minister deželne brambe ogerske); Beck (načelnik generalnega štaba, rodom iz Freiburga v Breisgau); Reinlaender (ni v posebnem prijateljstvu z generalnim inspektorjem vojske); König (rodod Meklenburčan); Merkl (dosedaj namestnik vojnega ministra, jako priljubljen general in znan kot neusmiljen nasprotnik nepotizma); Szveteney (rodod Madjar); fml. Reicher, fml. Krieghammer in fml. Albori, divizionar v Ljubljani. Poslednji je znan kot najbolj učeni avstrijski častnik; ko bi dobil on prednost pred poveljniki vojev, bil bi to senzačen dogodek. Ako postane Beck naslednik Baurov, je skoro gotovo, da pride Albori na Beckovo mesto.

### Karakteristično utemeljevanje.

V predvčerajšnji seji deželnega zbora tirolskega verificirale so se nadomestne volitve, vršivše se pred kratkim v Trentinu. Razven jednega poslanca, dona Lorenzonija, izvoljeni so bili sami pristaši abstinencijske politike. Lorenzoni je prišel v dež. zbor, je storil obljubo in potem slovesno izjavil, da ni prišel prostovoljno v deželni zbor, ampak po volji in na ukaz knezoškofa. Da je smel postopati po svojem osebnem prepričanju, ostal bi bil doma. Ker je pa škof njegov predstojnik ne samo v cerkvenih, ampak tudi v političnih rečeh, uklonil se je tej volji in tej zapovedi kot duhovnik in kot katolik. Kar je za druge ljudi strankarska disciplina, to mora biti za katolika tudi v političnih rečeh pokorščina. — To je vsaj jasno in nedvoumno govorjeno.

### Ogerska ministerska posvetovanja.

Dočim so ministri drugih držav že odpotovali v svoja letovišča, da prežive nekoliko mesecev „procul negotiis“, tiče ogerski ministri še vedno v Budimpešti in imajo dan na dan dolge konferencije. Še k obedu ne hodijo domov, ampak ostanejo pri ministerskem predsedniku. Nekaterniki trdijo, da se ministri posvetujejo o uvedbi civilnega zakona in o premembi zakonskega prava, drugi pa sodijo, da

## LISTEK.

### Mahmudkina deca.

(Prevod iz ruskega.)

#### II. Zaslišba.

(Dalje.)

„Da! Komu je vojna potrebna?“ Pritrdil je i Ivan Fomič. „Vse, kar imam, — je moja plača. Ako bi ubili mene, — o čem naj živi družina?“

Zaslišba je prešla nehoti v razgovor o družinskih razmerah. Major je prevajal polkovniku in tudi ta je imel sočutje z ujetnikom.

„Recite mu, Ivan Fomič, da, ako bi ljubil svoje otroke, odpravil bi se mirno v Rusijo in, vrnivši se čez nekaj mesecev, vzgajal bi jih zopet... Nekaj mesecev ni dolg rok, — otroci bi radi tega nič ne izgubili.“

Mehmed-bej se nasmehe tužno.

„Ako bi naše žene in naše družine znale, da so Rusi taki, ostale bi mirno na svojem mestu in bi nas čakale. Gospodarile bi pridno in vzgajale

otroke. Ali le še nekoliko dnij, — in vse turško bo bežalo od tod. Da le dospejo vaše vrste do Iledim-Kioja, Adrianopol bo prazen. Ostali bodo le kristijani. Vi ste me izpraševali,“ reče nakrat goreče, „zakaj sem pobegnil od tega dobrega častnika? Pobegnil sem radi družine, da bi jo rešil. Da bi rešil ženo, da bi ohranil otroke. Vam je lahko govoriti. Ali pa veste, kaj bo sedaj z njimi? Žena bo pustila od strahu dom, gospodarstvo, vrt!... Polastil pa se jih bo kak Grk ali Armenec. Ona sama z otroki uide v Stambul. Tam jej upraviteljstvo pomagati ne more: od kod denar? Sto tisoč družin je pri nas razgnanih. Spravili jo bodo na Azijatski breg v Skutari, in jo tam pozabili. Kaj naj počne? Samo jedno jej ostane: moji otroci so zdravi, lepi. Prodala jih bo v ptuje hareme, a sirote bodo pozabile kmalu celo ime očeta svojega... Vzgjajali bodo — malčke, da bi bili vse svoje življenje sluge, deklice — na prodaj kakemu bogatemu starcu v Aleppo ali Damsk. Žena — bode zalovala, zalovala, in šla sama v kak harem... In ko se vrnem čez jedno leto, — kaj bom našel? O mojih otrocih ne bode sledu, o ženi ni nihče čul. Od gospodarstva ne

ostane celo nič, a v domu mojem jel je gospodovati ptujec. Vi pravite, zakaj sem ušel? Zato, ker me je mučila skrb... Jaz sem preje, kot sem ubežal, jokaj vso noč. Znal sem, da grem v smrt. Sedaj je vse jedno — živeti ali umreti... Ako se posreči, — rešim otroke, ako se ne posreči, — umrjem... Usoda! Umreti ni strašno... Jaz sem videl vsak dan smrt pred seboj in privadil sem se, gledati jej mirno v obličje. Strašno je, da bodo oni brez pomoči, gladni, nesrečni... Strašno je, da sem tako blizu, — a rešiti jih ne morem.“

In stari Turek povese glavo na roke in zaplače pred ganjenimi častniki.

Polkovnik skoči po konci, stopa po sobi gori in doli, izpravlja si nekaj iz očí, kar je nehoti v njih se prikazalo, a srdi se sam na-se.

„Vrag vedi, kaj!... mrmra za-se. „Še tega je nedostajalo, da postanem baba...“ Pogleda na Ivana Fomiča, — tudi ta sedi ves blede in riše nekaj po mizi s palcem...

„Da, vojna je težka, strašna reč!“ reče za-se Ivan Fomič, ne obrnivši se k nikomur.

„Jaz sem do vojne živel doma,“ reče zopet

urejujejo državni proračun in da je to sila težko delo. Troški so se namreč nerazmerno pomnožili in ministerstvo je v največji zadregi, kakó izkazati, če ne prebitek pa vsaj ravnovesje. No, Madjari so znani kot navihanci in bodo brez dvoma izkazali v proračunu še kak prebitek, dasi so blagajnice prazne, če bodo le finančni krogi temu izkazu verjeli.

## Vnanje države.

### Francija in Sijam.

Sijamska vlada ni ugodila francoskim tirjavam; vzprejela je sicer nekatere stavljenih pogojev, zavrnila pa vse tiste, kateri se kolikor toliko tičejo angleških interesov. Upliv Anglije je jasen, dasi nje same ne bodo zadele posledice. Pariški listi zahtevajo, naj francoska vlada ne trpi nikakega umešavanja angleške vlade. Gledé od Francije zahtevanega teritorija, izgovarja se sijamska vlada na neki ugovor z Anglijo, češ, da je dotični svet dobila od Anglije v oblast s pogojem, da ga nobeni drugi državi ne odstopi. To je seve samo pretveza, prav v zmislu angleške politike, ustanavljati samostojne države mej Indijo in kolonijami evropskih držav. Francija se ni zadovoljila z odgovorom sijamske vlade ter svojemu zastopniku v Bangkoku naročila, naj nemudoma zapusti sijamsko rezidenco in blokirala sijamsko obrežje. Situacija je taka, da skoro ni upati na pobotanje mirnim putem, tem manj, ker so bile večje praske mej Francozi in Sijamci že prej, nego je došel odgovor na ultimatum. Francoski vojaki so zmagonosno pobili Sijamce in si osvojili štiri važne trdnjave. Angleži so vsled teh dogodkov silno razburjeni, toda angleški listi le ne groze z vojsko tudi ko bi Francija blokirala vse sijamsko obrežje, dasi naglašajo velikansko škodo, katero bi imela angleška trgovina vsled tega. „Pall Mall Gazette“ pravi, da se tičejo francoske tirjatve, katere misli Francija izsiliti z orožjem, Angleške same. Tri četrtine sijamske trgovine so v angleških rokah, zato je razglašena blokada krvava rana angleški trgovini. Toda — pravi imenovani list — prav Anglija je tista država, na katero meri francoska akcija v Sijamu. Francozi in Rusi upajo, da bodo Indijo, izvor angleškega bogastva, obkolili na severozapadu s Pamirom in Merva, na jugovzhodu od Sijama, da bi na ta način Angliji zavezali roke v Evropi. Upajo, da nam bo strah pred dvojnimi napadom v Indijo branil, da bi hodili roko v roki s trozvezo. To je naprosto velika francosko-ruska akcija, uprizorjena zategadelj, da bi se oslabil naš upliv v Evropi. Če ostanejo Rusi v Pamiru, in če pridejo Francozi v Sijam, premenila bi se situacija na veliko škodo Anglije, ker bi bila potem Indija v nevarnosti in bi morala Angleška koncentrirati tam vse svoje sile, dočim bi se morala v Evropi odpraviti vsem svojim načrtom. Kdor misli, da je sijamsko vprašanje nevažna azijska aféra, temu se o razmerah v onih krajih niti ne sanja ne. Mi vemo, kar sedaj francoski diplomatje še tajé. Takisto nam je znano, da pride v kratkem v Sredozemsko morje posebno rusko brodovje, da podpira ondodno francosko brodovje, katero je Angliji z ozirom na Indijo že sedaj trn v peti. — Tako piše imenovani ugledni list in to nam pojasnjuje, zakaj je francoska akcija v Sijamu Angleže tako neugodno zadela. Vzlic temu ne verujemo, da se bodo Angleži sami vtikali v borbo mej Francozi in Sijamci, dasi bi bilo lahko konec angleški slavi v Indiji, če bi ta na jedni strani mejila ob francoski, na drugi ob ruski teritoriji, ako ne bo zopet slovanska dobrodružnost tega preprečila. Da pa ta dobrodružnost često upliva na politiko, to vemo od tedaj, ko so Slovani stali pred vratmi Carigraskimi in so imeli samo še jeden korak, da bi bili pribili križ na — Ajo Sofijo, pa tega vendar niso storili.

Turek. „Vsi otroci so se rodili pri meni, vsak dan sem jim sledil s paznim očesom. Videl sem, kako so rastle, kako se je razvijal njih um, od trenutka, ko so me v prvo spoznali, dotlej, ko so jeli govoriti... Vsega se spominjam sedaj... Nožice so imeli slabe... Le usta so bila odprta, kakor pri golih pticah v gnezdu. Kdo jim bo prinašal hrano... Mati? — tej samej grozi smrt... Bilo je...“

Ia zopet je končal. Moči ni bilo...

„Povsem kakor pri nas z vami, Ivan Fomič... Povsem kakor pri nas z vami!“ bega po sobi vznemirjeni polkovnik.

„Kaj nam je sedaj storiti? Jaz mislim, da ga že jutri odpravimo k generalu.“

„Da... Razume se, jutri...“

„Naj bo on danes pri nama!“

„Naj bo, naj bo... Velel bom Semenu, da mu pripravi posteljo... Čvetero otrok, — sedaj pa govori!“

„Ali general ga bo dal brez pomude ustreliti.“

„Hm... da... mogoče... kakor naletiš. Njemu poveš o otrocih...“

„Podla reč je — vojna, polkovnik. Prepodla!“

## Dopisi.

Iz Dol. Logatca 22. julija. [Izv. dopis.]

(Raznosterosti.) Dočim smo pred kakimi 14 dnevi imeli še sušo, namotil nam je početkom minulega tedna dež naša polja v toliko, da je rastlinje poglalo v bujno rast in da je to leto smeti upati še dokaj dobre „fruge“. Dal Bog, da bi tudi tako bilo, da bi vsaj naši kmetje-trpini ne trudili se v tej neznosni vročini zaman. Po drugih krajih, kakor se čuje, uničila je toča ves kmetovalčev trud in up, a hvala Bogu, pri nas se še ne spominjamo, da bi nam bila napravila toča znatne škode, akopram se ne moremo bahati z bogatimi pridelki. Zmirom je še tako bilo, da nismo mogli posebno tožiti, saj je poznato, da Slovenec, ki je sicer blage naravi, za vsak nič ne javka. Do danes nam ni nadlegoval dež, torej kmetič bode si lahko spravil posušeno travo pod streho — in jedna skrb ga bode manj trla.

Letos je privabil naš kraj toliko tujcev iz Trsta in drugod, kakor še nikdar prej. Večidel je zastopan ženski spol, ki se namerava „frišat“ po naših livadah celo poletje. To je tudi nekaj, ker tujci dajejo vedno kak novič skupit. Naš kraj, rekel bi letovišče, je za tujce kaj ugoden; železnica je vsak čas pri rokah, da se lahko peljajo kamorkoli, toda jedino obžalovati je to, da v vasi ni toliko stanovanj na razpolago, in če bi došlo več tujcev, nego jih je. Tudi v tem obziru, menim, ne bomo z ostali, kajti ne manka se pri nas podjetnih gospodarjev, ki se ne boje ni znoja ni troška, da kaj napravijo.

Zadnje dni beležiti je tukaj in v Gorenjem Logatcu skupaj troje nezgod. Včeraj zvečer prišel je neki osemletni deček iz Broda pod težek, s senom naložen voz, ter je umrl vsled dobljenih poškodb. Danes je utonila neka 40letna ženska iz Gorenje vasi, zvečer pa se je zopet zvrnil poln voz sena na nekega priletnega hlapca. Mož je zelo pohabljen. Peljali so ga na njegov dom v Martinhribu, kjer ga bodejo zdravili.

Iz Mokronoga 24. julija. [Izv. dopis.]

(O krajna posojilnica.) Zadnja leta so se po Slovenskem okrajne posojilnice jako pomnožile — tako, da imamo dandanes že malo okrajev, kjer bi ne bilo tacega prekoristnega zavoda. Kolike važnosti so ravno posojilnice, nam ni potreba povdarjati, kajti kolikokrat se pripeti, da ta ali oni potrebuje novčene podpore, v naglici pa ne ve kam obrniti se. Naš kmet je pogosto primoran vsled slabih letin iskati denarja na posodo, ne ve pa, kje bi ga najlažje dobil. Največkrat ga mora iskati po prizadevanji družih pri kaki tuji posojilnici. Če je pa posojilnica v okraji samem, mu je to lažje in ga tudi navadno toliko ne stane. Zatorej bi bilo koristno in potrebno misliti tudi pri nas na ustanovitev tacega zavoda. V Mokronogu in njegovi okolici imamo dosti vrlih rodoljubov, katerim je blagor ljudstva pri srci in koji bodo gotovo radovoljno pripomogli, da se ustanovi okrajna posojilnica za Mokronoški okraj. V ta namen pride dne 3. avgusta k nam odposlanec „Zveze slovenskih posojilnic“, g. Iv. Lapajne s Krškega, da nam pojasni, kako bi se ustanovila posojilnica, na kar opozarjamo vse Mokronoške rodoljube. Shod za to bode v šolskem poslopju in

„S tega stališča... Gotovo!... ta je izgubljen. No... mondura, znate!... Ali zopet prisega... Da bi vse vrag! Do jutri pustiva vse take misli!... Ali srce me le boli... Vprašajte ga, pije li vino? Sedemo skupaj k večerji.“

### III. Sanje.

Ujetnik je legel skupaj s polkovnikom in Ivanom Fomičem k počitku v isti sobi.

Kmalu je vse utihnilo. V pričetku dohajali so še skozi temo gluhi odmevi strellov. Turki se niso mogli pomiriti nakrat, in brez ozira na to, da jim naša puška ni odgovarjala, nadaljevali so pošiljati k nam svinčenko za svinčenko, no potem naveličali so se i ti.

Sama noč je carstvovala sedaj nad svetom, odevaje s svojo vlažno temo i vršine gora, zasute s snegom, i mirne soseske, kjer so kakor izmrle stale turške vasi, zapuščene po bivateljih, in dolino, po kateri so ležali sedaj tisoči mrličev, upiraje v polno višino tajnosti in mraka svoje nepremične, široko odprte oči. Hoteli so nekako uvideti v njej nekaj, povpraševali so nujno nebo, kam je prošlo to, kar jih je še zjutraj oživljalo, kam se je izgubil po-

nadejamo se za trdno, da se ga udeležé vsi zavedni in domoljubni Mokronožani. Torej udeležimo se v tretji dan avgusta mnogobrojno shoda za ustanovitev okrajne posojilnice za Mokronoški sodnijski okraj!

Iz Središča, 25. julija. [Izv. dop.] (Požar.

— Nemška predrznost.) Komaj smo požar od 16. aprila t. l. nekoliko pozabili, kar nas v petek 21. t. m. popoldne zopet plat zvona na pomoč kliče. Gorela je hiša Franca Novaka in le hitra pomoč odvrnila je veliko nesrečo, kajti jug je močno vlekel in v obližji stoječi hrami, katerih strehe se skoraj dotikajo, bi bili gotovo uničeni, da ni to zaprečilo naporno delo gasilcev. Hvala požarni brambi in občinam Grabe in Obriž, da so z brizgalnicami hitro na mestu bili. Tukaj bode nam pomoč ložja, ko pri prvem požaru, ker tedaj je ogenj 13 gospodarjem domovja uničil. Ti že večinoma dogotavljajo svoje hiše, ker dobili so izdatne pomoči v denarju, obleki, v lesu, z dovažanjem kamna, opeke itd.

Ponesrečeni so prav hvaležni za pomoč, le neki iz „rajha“ privandrani mož ni zadovoljen ter kvasi nesramne laži o podpori. Ker pa tukaj nikdo njegovih nazorov ne odobrava, dal je mož duška svoji jezi v „Grazer Tagblattu“ pod naslovom „die vertheilende Gerechtigkeit der Slovenen“, trdeč da se ga je navlašč preziralo, a to ker je Nemec. To pa je grda nehvaležnost.

Podpora poslala se je najpotrebnejšim in mej te se Venigerholz ne more šteti, ker on je vsaj toliko zavarovalnine dobil, kakor je škode trpel, povrh tega pa mu je občina Središče kakor vsakemu drugemu precej lesa za stavbo dala, a on ima druge nazore in trdi v „Tagblattu“, da denarne podpore zato ni dobil, ker je jedini Nemec tukaj ter se baha z zaslugami, katere si je baje pridobil za našo občino „durch materielle und geistige Förderung der Gemeindeinteressen“ za Središče. O ti nehvaležno Središče, — ko si pred 32 letmi moža z „Berlinerjem“ na rami prišlega komaj dočakalo, da mu takoj upravo občine izročiš, katero ti je vso dobo tudi „geistig“ (s točenjem žganja, piva in vina) opravljal — tako plačuješ ti svoje dobrotnike. Mož — kateri si je mej Slovenci precej grošev pripravil in kateremu sta vsled tega greben in jezik precej zrasla, bi pametno storil, da se vrne k svojim pravicoljubnim bratom, kateri ga bodo gotovo hitreje siti, kakor mi. Obrekoval nas pa ne bo dolgo.

## Domače stvari.

— (Začasni odbor „Radogoj“) prejel je nastopno pismo: „Slavni odbor! Za uspešno napredovanje našega ljudstva treba je pred vsem več zavedne svetne slovenske inteligencije. Ta nedostatek čuti se najbolj na mejah, kjer je naše pridno ljudstvo večinoma brez zagovornikov in svetovalcev v posvetnih rečeh izpostavljeno ponemčevanju od strani šol in nemškega uradništva, ki širita nemčuratvo. Za naš boj za obstanek tukaj na mejah treba je v vseh strokah pri vseh uradih duševno in telesno krepkih in zavednih mož in da bi nam društvo „Radogoj“ veliko takih mož vzgajilo, v to pomozí Bog! Radi tega pozdravljam z največjim veseljem ustanovitev tega prepotrebne društva ter vpošljem svoto od 50 gld., da me vpišete za ustanovitelja. V Gornji Radgoni dne 20. julija 1893.

slednji vzdih njih z bajonetom in svinčenko probitih prsi?... In tudi vlažna noč je gledala na nje tužno, točé redkoma hladne solze na njih skazene obraze...

Ivan Fomič ne more zaspati dolgo.

Premetava se pod plaščem, vrže ga s sebe, pa se zopet odene, jame čitati že desetič star časopis in ga zopet odloži, pogleda na grbastega Turka, posluša njegovo govorjenje v spanji, trudi se misliti kaj drugega; no misel se vedno vrača k istemu...

In ko naposled zatisne oči, ko postane dihanje njegovo mirneje, ko zaključí nočni mrak, osrčen s tem, da je zakrila luč svoje želto, slabo oko, i to sobo v svoje tiho objetje, nadaljeval je Ivan Fomič misliti na isto. Vidi otroke, ne nesrečnih zavrženih malčkov tega ujetnika, ampak svoje otroke okolu skrbne matere, varne sredi varnega spokojstva polja, obkoljujočega malo Rusko, mestice, kjer je živela družina njegova. Njegova misel je preskočila tisoče vrst... Kako da ni teh bojev, teh brezštevlnih mrličev, nesreč tega morja, katero je gonilo že davno svoje krvave valove pred njegovimi očmi...

(Dalje prih.)

Z odličnim spoštovanjem notar Oton Ploj. — Vrlemu rodoljubu, ki je v tem svojem pismu izrazil toliko uvaževanja vrednih resnic, na vzpodbudi in požrtvovalnosti iskrena zahvala!

— (Osobne vesti.) Sodna pristava gg. Anton Klobučar v Ptuj in Maks pl. Langer v Novem Mestu sta imenovana okrajnima sodnikoma, prvi v Trebnjem, drugi v Radečah. Trebanjem čestitamo, da dobe tako odličnega pravnika in uzonega narodnjaka za sodnika.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Neimenovanec v Gomilskem 2 kroni; neimenovanec v Grajski vasi 2 kroni; skupaj 4 krona. — Od 17. maja do današnjega dneva došlo je uredništvu našega lista vsega skupaj kot kronin dar 3323 kron 62 vin. Slava vzorni požrtvovalnosti rodoljubnih darovalk in darovalcev! Živili njih nasledniki!

— (Zabavni večer,) ki ga je priredila včeraj prva Ljubljanska moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na čast skupščinarjem, ki so se odpeljali danes zjutraj k glavnemu zboru v Sežano, bil je še dokaj dobro obiskan, ako jemljemo v poštev veliko obilico narodnih veselice, vrstečih se druga za drugo. Došlo je več rodoljubov koroških, duhovnega in posvetnega stanu, katere je pozdravil v imenu vodstva načelnik družbe sv. Cirila in Metoda, č. g. vodja in profesor Tomo Zupan, zahvalivši se vsem drugim došlim gostom in Ljubljanskim rodoljubom. Izrekel je nado, da bode družba tudi nadalje v slogi delovala tako uspešno, kakor se je vsled izredne požrtvovalnosti slovenskih rodoljubov razvila njena delavnost posebno v poslednjih mesecih, ko so od vseh strani tako obilno prihajali kronini darovi. Štajerski in gorenjski udeležniki zborovanja prihajali so še le v noči in v jutro. Pevsko društvo „Ljubljana“ je iz prijaznosti sodelovalo in pelo prav dobro več zborov, vojaška godba pa je svirala z znano spretnostjo in bila radodarna tudi s slovanskimi točkami.

— (Corrigendum.) Iz Zagorja se nam piše: Vse je žalostna resnica, kar ste pisali v notici „Tres faciant collegium“ o postopanju našega gosp. župnika, le to blagovolite popraviti, da se je gospod kapelan — in ne g. župnik — tako grdo jezil, ko ga je prišel nekdo na zabavišče prosit, naj gre bolnika obhajat. Suum cuique!

— (Potrjena pravila.) Spremenjena društvena pravila „Dijaške in ljudske kuhinje“ in „Slovenske Matice“, kakor sta jih odobrila zadnja občna zbor omenjenih društev dné 26. maja in 7. junija t. l., je kranjska deželna vlada potrdila.

— (Nesreča pri pogrebu.) Včeraj popoldne pripetila se je pri pogrebu veleposestnika g. Hočevarja velika nesreča. Ko je sprevoz dospel do Schaferjeve hiše na Dunajski cesti, splasil se je konj fijakerja št. 4. (g. Matevža Oblaka) in se je voz prekopicnil, ter podrl venec nosečega postreščeka št. 14. J. Vidmarja. Nastala je velika zmešnjava mej pogrebci. Teško poškodovanega Vidmarja so takoj prenesli v bolnico, zlomljeno ima jedno roko in tudi jedno ali več reber. Tudi voznik je bil poškodovan, istotako voz. Konj se je baje prestrašil pred peresnimi nakiti konj, vozečih mrtvaški voz in tako prouzročil nesrečo.

— (Samomor.) Danes zjutraj ustrelil se je v tukajšnji vojašnici podčastnik J. J., doma iz Fužin pod Ljubljano. Uzrok samomora je neznan.

— (Šolska poročila.) Na I. mestni petrazredni deški ljudski šoli Ljubljanski je bilo učencev v petih razredih (prvi štirje vsak v dveh oddelkih) 464, in sicer 392 iz Ljubljane in 72 zunaj Ljubljane stanujočih, razun jednega vsi Slovenci in vsi rimsko-katoliške vere. Za višji razred sposobnih je bilo 347, nesposobnih 114, neizprašani 3. Za vstop v srednje šole se jih je oglasilo 98. Poučevali so: Voditelj g. Andr. Žumer, 1 katehet in 8 učiteljev. Obrtno pripravljalo šolo je obiskovalo v dveh oddelkih 126 učencev do konca leta, 54 jih je izostalo mej letom. Razun 2 Nemcev bili so vsi Slovenci, in sicer 159 iz Ljubljane in 21 zunaj Ljubljane stanujočih. Obrtov bilo je zastopanih 26. Poučeval je voditelj g. A. Žumer in dva učitelja. Učni jezik v obeh šolah je bil slovenski. Poročilo ima na čelu članek „Tristoletnica zmage pri Sisku“, v katerem popisuje učitelj g. Iv. Belè šolsko slavnost dné 22. junija. — Na drugi mestni petrazredni deški ljudski šoli je bilo v petih razredih (vsak po dva oddelka) 537 učencev, in sicer 493 iz Ljub-

ljane in 44 zunaj Ljubljane stanujočih, po narodnosti 532 Slovencev, 3 Nemci in 1 Srb, veroizpovedanja razun 1 pravoslavne vsi rimsko-katoliškega. Za višji razred sposobnih je bilo 379, nesposobnih 150, neizprašanih 11. Poučevali so: Voditelj g. Fran Raktelj, 1 katehet, 9 stalnih in 1 namestni učitelj. Obrtno pripravljalo šolo je obiskovalo v dveh oddelkih 151 učencev do konca leta, mej letom jih je izstopilo 46, in sicer jih je bilo iz Ljubljane 144, zunaj Ljubljane stanujočih pa 7, razun 2 vsi samo slovenski govoreči. Obrtov bilo je zastopanih 27. Poučeval je vodja g. Fr. Raktelj in 3 učitelji. Šolsko delarno je obiskovalo: oddelek za mizarstvo 6 učencev in oddelek za lepljenstvo 22 učencev. Poučeval je vodja in 2 učitelja. Poročilo prijavlja tudi gori omenjeni članek g. Belèta in šolska poročila ravnatelja.

— (K pevski slavnosti v Mariboru,) katero priredi dné 6. avgusta „Slovensko pevsko društvo v Ptuj“, vozil bode iz Ljubljane in nazaj posebni vlak jako ugodno in po ceni, torej najbolj kaže vsem udeležnikom slavnosti, da se poslužijo izključno le tega posebnega vlaka. Prihajal bode v Maribor ob 9. uri 20 min dopoldne. Potem bode takoj vzprejem in pozdrav na slavnostnem prostoru „pri Gambrinusu“. Ob 10. uri sv. maša v sv. Alojzija cerkvi. Ob 11. uri glavna pevska vaja. O 1. uri skupni obed, pri katerem svira godba. Ob 4. uri IX. veliki zbor in ob 5. uri veliki koncert s sodelovanjem Ptujске godbe. Popolni vsopred slavnosti priobčimo v jedni bodočih številk.

— (Nepotrebno društvo.) Piše se nam iz Idrije: Tisti patentovani katoliki, ki so vzeli v zakup versko mišljenje in imajo pravico vsakega, kdor ne pleše kakor mu oni zvižgajo, proglasiti in razupiti za brezverca in liberalca, so sicer pri nas s svojimi naklepi že večkrat pogoreli ali vzlic temu ne marajo odnehati. Sedaj snujejo novo bralno društvo na „katoliški“ podlagi, baje ker so sedanja bralna društva — brezverska. Da je to lažnjivo očitanje, ni treba šele dokazovati; člani čveterih že obstoječih bralnih društev bi se samo ponizali, ako bi hoteli braniti čast svojo in društev proti obrekovalcem. Ali bo novo društvo zamoglo koristiti delavcem v gmotnem ali duševnem oziru, je vprašanje, na katero je jako lahko odgovoriti. Velikanska večina Idrijskih delavcev ima v tem oziru povsem jasne pojme. Naši možje so že večkrat pokazali, da so odločno narodni, razsodni ljudje, kateri se ne dajo zapeljati in zlorabljati v protinarodne in sebične namene. Če pa se iznebijo tistih elementov, ki snujejo novo društvo, je to zanje samo dobro in tudi častno. Basta!

— (Slovensko bralno društvo v Kranji) ima dne 30. t. m. ob 1. uri popoldne v društvenih prostorih svoj redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Ogovor predsednika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Razni nasveti in predlogi.

— (Novo bralno društvo) se je ustanovilo v Vipavi pod imenom „Kmetijsko in obrtnijsko bralno društvo“ ter je ustanovni odbor predložil vladi pravila v potrjenje.

— (Nova poštna zveza.) Od 16. t. m. vozi mej Planino in Rakekom še drugi poštni sel, ki odhaja iz Planine ob 12. opoldne in prihaja na Rakek ob 1. uri popoldne, odkoder se vrne ob 1/4. uri zopet v Planino.

— (Breška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) ima svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 30. t. m. ob 7. uri zvečer v čitalničnih prostorih v hotelu Klembas v Brežicah z nastopnim redom: Nagovor načelnika, oziroma njega namestnika, poročilo zapisnikarja, poročilo blagajnika, volitev načelnštva in slučajni nasveti. Vsi članovi in prijatelji družbe se s tem prijazno vabijo, da se udeležijo zborovanja polnoštevilno v prid blagi stvari. Načelnštvo.

— (Slovenskim učiteljem.) V Ormoži je razpisano učiteljsko mesto v tretjem plačilnem razredu. Opozarjajo se slovenski učitelji, da se udeležijo mnogoštevilno kompetence. Kompetenčne prošnje se imajo uložiti do 15. avgusta pri krajnem šolskem svetu v Ormoži.

— (Samomor.) V Ptuj ustretil se je 51 let stari solicator dr. Čučeka, g. Sieber, oče več odraslih otrok bajé — zaradi nesrečne ljubezni.

— (Umrli je v Celovci) v cvetoči dobi 22 letg. Vladimir Hren, bivši uradnik pri „Unionbank“, sin g. deželnega svetnika Jakoba Hrena, bivšega državnega poslanca in brata graščaka in

veletržca g. Frana Hrena. Izguba, ki je zadela rodbino g. Hrena, je tem bridkeja, ker je bil pokojni jedini otrok.

— (Nova brzojavna postaja.) V Solkanu na Goriškem odprla se je danes brzojavna postaja z omejeno službo, zvezana s poštnim uradom.

— (Instalacija Tržaškega župana) vršila se je včeraj opoldne jako slovesno. Namestnik Rinaldini je pozdravil župana in navajal razne važne zadeve, katere bo rešiti obč. svetu. Župan Pitteri se je zahvalil in prosil, naj se vlada v bodoče bolje ozira na upravičene želje mesta Tržaškega. Drugi podpredsednik dr. Dompieri pozdravil je župana, na kar je Pitteri obširno odgovoril, povdarjajoč zlasti kulturni in italijansko-narodni moment. — Zbrani iredentovci priredili so županu veliko ovacijo.

— (V Zagrebu umrl je) znani tovarnar Franjo Pokorny v 65. letu svoje dobe. Bil je odličan zastopnik domače industrije in pridobil je za svoje vinske izdelke in likerje na mnogih razstavah prva darila, svetinje in častne diplome. Bil je tudi odlikovan z Franc Jožefovim redom in zlatim služnim križcem in vitez francoske častne legije.

### Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

## Razne vesti.

\* (Kolera) se razširja vse bolj in je zašla sedaj že v Italijo. V Alessandriji, v Piemontu primerilo se je za nekoliko dni 18 slučajev; 13 bolnikov je umrlo. V Tortoni so umrle 4 osebe za kolero, v Acqui 5 oseb, v Monferatu 3 osebe in v Noviju 3 osebe. Posamni slučaj kolere primerili so se tudi že v Lombardiji. V Milanu se prebivalstvo zelo boji, da se zaplodi smrtonosni bakterij tudi v tem mestu.

\* (Nov lek proti kolari.) Neki ameriški mesečnik „The Arena“ prinaša članek dr. Lencha, v katerem priporoča kot lek proti kolari arzenik. Dr. Lench trdi, da bi se na ta način 90% vseh bolnikov lahko ozdravilo od kolere.

\* (Potres v Dubrovniku.) 24. t. m. zjutraj ob 5. uri bil je v Zadru močan več minut trajajoč potres. Jeli prouzročil kaj škode še ni znano.

\* (Grozna nezgoda.) V Nehanica pri kraljevem Gradcu kupil je neki ključar več starih bomb najdenih na polju še l. 1866. Ko je hotel jedno teh bomb očistiti, razpočila je in siromašnega ključarja raztrgala na drobne kosce.

## Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

**Sežana 26. julija.** Udeležba pri veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda jako mnogobrojna. Došle goste pozdravila na kolo dvoru gospodična Mahorčičeva in župan Mahorčič. Godba svirala: „Naprej“. Mnogobrojno občinstvo je udeležnike z burnimi Živio-klici pozdravljalo; gospodične delile šopke. Trg bil krasno z zastavami ozaljšan in postavljen slavalok z napisom: „Vam, ki ste naši!“ Zborovanje se je vršilo v najlepšem redu. Predsednikom izvoljen zopet jednoglasno Zupan, v odbor vsi dosedanji odborniki, samo namesto dra. Tavčarja izvoljen Koblar. Navdušenost velika. Ženstvo mnogobrojno zastopano.

**Dunaj 26. julija.** Občinski svet je podal pritožbo zoper namestniško naredbo, da se bo odslej vedno vladni zastopnik udeleževal sej obč. sveta, a namestnik je pritožbo zavrnil. Mestni svet se je vsled tega pritožil na ministerstvo.

**Pariz 26. julija.** Ministerski svet sešel se včeraj v Marlyju. Ukrepi še niso znani. Vojne vlada ne more napovedati, ne da bi to dovolil parlament, ki pa sedaj ne zboruje. Admiral Humann odpeljal se s tremi oklopnici in nekaterimi torpedovkami proti Sijamu. Angleški poslanik Dufferin imel danes daljše posvetovanje z ministrom Develleom.

**Dunaj 26. julija.** Tovorni vlak skočil blizu Št. Vida s tira. Strojvodja ubit, vlakovodja težko ranjen.

**Zagreb 26. julija.** 600 zidarjev ustavilo včeraj delo. Delodajalci odklonili vsako pogajanje.

**London 26. julija.** V dinamični tovarni v Albenu nastala eksplozija. Tovarna popolnoma zrušena. Devet oseb je bilo ubitih, dvajset ranjenih.

# „LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 80 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

## Zahvala.

Pri požarih, ki so bili početkom t. m. na mojih gospodarskih poslopih po zločinu prouzročeni, so se bila tik pogorišča stoječa, deloma lesena, deloma s slamo krita poslopja rešila le, ker je slavno gasilno društvo v Trebnjem bilo takoj na lici mesta in je z velikim naporom in trudom ogenj omejilo.

Vsled tega storim le svojo dolžnost, ako dobro izvežbanim gasilec in vrlu načelniku društva gospodu F. Tomic-u javno izrečem svoje priznanje in zahvalo za hitro in izdatno pomoč.

Isto tako izrekam sl. c. kr. orožništvu za točno in odločno izvrševanje svojega poklica, kakor tudi sl. gasilnemu društvu iz Velike Loke, ki je prišlo iz velike daljave, svojo najtoplejšo zahvalo.

V Trebnjem, dne 23. julija 1893.

Posestnica Trebanjske graščine:

**Marija Gressel.**

(772)

## Tujci:

25. julija.

Pri **Maliči:** Roskiewicz, Moder, Bonadei, Mayer, Mandel iz Trsta. — Kollerman, Laackebacher, Jahn, Ehrenstein, Petzoldt, Heindl, Partlacher z Dunaja. — Werle, Kleinfeller iz Maribora. — Theodorovič, Nikolajevič iz Belega grada. — Parker, Treo iz Celja. — Hoffbauer iz Celovca. — Schiegholtz, Engel iz Brna. — Balzarek iz Kranja. — Petsche iz Starega trga. — Fischer iz Budimpešte. — Winterhalter iz Gradca.

Pri **Slonu:** Dr. pl. Schneid, Lustig, Hirsch, Bischof z Dunaja. — Almedo iz Trsta. — Gregorec, Roš iz Trbovelj. — Karolnik iz Kamnika. — Cerda iz Gradca. — Hinker iz Monakovega. — Dr. Burger iz Kočevja. — Moline iz Trbiča.

Pri **južnem kolodvoru:** Sorč iz Trsta. — Wais, Michatovski iz Rima.

## Umrli so v Ljubljani:

25. julija: Leopold Šule, umirovljeni železniški paznik, 77 let, Marije Terezije cesta št. 14, spridenje želodca.

## Meteorologično poročilo.

| Dan        | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Ve-trovi | Nebo  | Mo-krina v mm. |
|------------|----------------|------------------------|-------------|----------|-------|----------------|
| 25. julija | 7. zjutraj     | 738.3 mm.              | 13.6° C     | sl. vzh. | megla | 0.00 mm.       |
|            | 2. popol.      | 735.7 mm.              | 25.0° C     | sl. vzh. | jasno |                |
|            | 9. zvečer      | 735.7 mm.              | 18.2° C     | sl. vzh. | jasno |                |

Srednja temperatura 18.9°, za 0.7° pod normalom.

## Dunajska borza

dne 26. julija t. l.

|                      | včeraj    | danes     |
|----------------------|-----------|-----------|
| Papirna renta        | gld. 9730 | gld. 9725 |
| Srebrna renta        | 9695      | 9685      |
| Zlata renta          | 11885     | 11890     |
| 4% krona renta       | 9645      | 9635      |
| Akcije narodne banke | 978       | 980       |
| Kreditne akcije      | 33390     | 335       |
| London               | 12505     | 125       |
| Napol.               | 991 1/2   | 990 1/2   |
| C. kr. cekini        | 588       | 587       |
| Nemške marke         | 6135      | 6127 1/2  |
| Italijanske lire     | 4605      |           |
| Papirnat rubelj      | 130       |           |

Dne 25. julija t. l.

|                                            |                 |
|--------------------------------------------|-----------------|
| 4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.   | 147 gld. 50 kr. |
| Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.      | 193             |
| Ogerska zlata renta 4%                     |                 |
| Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.        | 128             |
| Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi | 122             |
| Kreditne srečke po 100 gld.                | 137             |
| Rudolfske srečke po 10 gld.                | 23              |
| Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.       | 150             |
| Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.        | 257             |

## Zahvala.

Za obile dokaze blazega sočutja povodom boleznin in smrti našega iskreno ljubljene, nepozabnega soproga, ožir. očeta, starega očeta, brata, svaka in strijca, gospoda

## Josipa Hočever-ja

in za krasne vence in mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku predražega ranjcega izrekamo tem potom najgloblje in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 26. julija 1893.

(773)

Žalujoci ostali.

## Prodaja se

stari, čez 80 let obstoječi

## sedlarski in jermenarski obrt

na zelo obiskovanem trgu po najugodnejših pogojih ter se lahko takoj s prodajalnic vred preizkusa.

Več o tem poizvete se pri **A. Kalliš-u, Prešernov trg št. 3.** (763—2)

V tukajšnji trgovini z železnicno se takoj vzprejmeta: (765—2)

## komu

dober prodajalec na drobno, slovenskega in nemškega jezika zmožen, in

## učenec

močan, iz boljše obitelji in z zadostno naobrazbo. Ponudbe pod **M. M. poste restante Ljubljana.**

**!v Chicago!**  
k veleznameniti (513-22)  
**Kolumbovi svetovni razstavi**  
priporoča najugodnejše kombinirane vozne tikete od Ljubljane do Chicago in nazaj i. in II. razred po gld. 245.— i. in III. razred po gld. 370.— in više  
**Josip Paulin v Ljubljani.**  
Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na voljo naj se prej ko prej zagotovi.

Na najnovejši in najboljši način  
**umetne** (694—7)  
**zobe in zobovja**  
nastavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolezni z usmrtenjem živeca  
**zobozdravnik A. Paichel,**  
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

**MAGGIJEVA** zabela za juhe in mesni ekstrakt v posameznih kosih po 8 in 5 krajcarjev sta sveže dospela pri: **Petru Lassnik-u.** (21)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

## Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

## Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

**Ob 12. uri 05 minut po noči** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

**Ob 7. uri 06 minut zjutraj** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

**Ob 11. uri 50 minut dopoldne** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

**Ob 4. uri 20 minut popoldne** osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

## Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

**Ob 5. uri 55 minut zjutraj** osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend-Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

**Ob 11. uri 27 minut dopoldne** osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

**Ob 4. uri 53 minut popoldne** osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

**Ob 9. uri 27 minut zvečer** osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

## Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

**Ob 7. uri 18 minut zjutraj** v Kamnik.

**Ob 2. uri 05 minut popoldne** v Kamnik.

**Ob 6. uri 50 minut zvečer** v Kamnik.

**Ob 10. uri 10 minut zvečer** v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

## Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

**Ob 6. uri 51 minut zjutraj** iz Kamnika.

**Ob 11. uri 16 minut popoldne** iz Kamnika.

**Ob 6. uri 20 minut zvečer** iz Kamnika.

**Ob 9. uri 55 minut zvečer** iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—159)

## Učenec

14—16 let star, krepak, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, vzprejme se takoj v prodajalnici **g. Ant. Trevn-a** na Jesenicah, Gorenjsko.

Ponudbe naj se pošiljajo direktno na **g. Antona Trevn-a**, trgovca na Jesenicah, Gorenjsko. (754—3)

## Nekaj

## ograjnega omrežja

iz litega železa

se po ceni odda pri **G. Tönnles-u** v Ljubljani. (774—1)

## Commis

popolnoma izurjen za prodajalnico z mešanim blagom, manufakturst in specerist, vzprejme se pri (757-3)

**Anton Domladiš-u** v Ilirski Bistrici.

## Amerika, Afrika, Avstralij

W. Raydh & Co., 1 rue au Sucre, Antwerpen.

(703) Treba je natančno povedati, kam se namerava potovati. (4)

## Neobhodno potrebno v otroški sobi!

## DOERING-ovo MILO

## s sovo

tolščeno milo prvega reda, brez vsake jedkosti, nepopačeno čisto in strogo nevtravno.

Po uporabi **Doering-ovega mila** pri umivanju in kopanju male dece je povse izključen škodljivi vpliv, ki ga imajo stroga mila na otroka; ono ne peče, ne razteguje in ne zdelja polti, marveč pospešuje nje funkcije in brani, da ne izgleda, kakor bi bila ožuljena, ter dela, da je polt čista, bela in nežna. Otroku prija samo jedno milo in to je **Doering-ovo milo s sovo.**  
Dobiya se povsod komad po 80 kr. (602—1)  
Generalno zastopstvo: **A. MOTSCH & Co.,** Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Josip Noll.**

## Prostovoljna dražba.

Vsled prošnje dedičev po **g. Mariji Oswald** dovolila se je z odkom c. kr. z. m. d. okrajnega sodišča v Ljubljani z dne 25. julija 1893 št. 17.583

## prostovoljna javna dražba

v zapuščino dno 23. junija 1893 v Ljubljani zamrle gospe **Marije Oswald** spadajočih premičnin, kot

## hišne oprave, obleke, perila

itd., ki se bo vršila

dne 31. julija, 1. in 2. avgusta 1893

dopoludne od 9.—12. ure in popoldne od 3.—6. ure v **Hilserjevih** ulicah št. 3, I. nadstropje, in v pritličji kazinskega poslopja v Ljubljani.

Posamni predmeti izklicali se bodo za cenilno vrednost in oddali za gotovo plačilo onemu, ki bude največ ponudil; vsak kupec pa mora kupljene reči takoj proč spraviti.

V Ljubljani, dne 25. julija 1893.

**Ivan Plantan**

c. kr. notar kot sodni komisar.

(775—1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.